

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני: כב' סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר – אב"ד

כב' השופטת דינה כהן

כב' השופטת טל לחיאני שהם

המאשימה: מדינת ישראל

על ידי ב"כ – עו"ד טלי פלדמן מפמ"ד

נגד

הנאשם: פלוני

על ידי ב"כ – עו"ד לימור רוט-חזן ועו"ד רובי גלבוש

גזר דין

ניתן לפרסם את גזר הדין, כאשר חל איסור פרסום ביחס לכל פרט מזהה בנוגע למתלוננות, לרבות שמו, מקום מגוריהו, מקום עבודתו או כל פרט אחר שעלול להביא לזיהוי המתלוננות.

ס.נ. נתן זלוצ'ובר- אב"ד:

הנאשם הורשע, בהכרעת הדין מיום 21.03.2022, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין חמורות, שביצע במתלוננות.

בהכרעת הדין נקבע כי:

המתלוננת 1 ילידת XXX (להלן: "המתלוננת 1") והמתלוננת 2 ילידת XXX (להלן: "המתלוננת 2", וביחד: "המתלוננות"), הן חברות ושרתו בצה"ל. בתאריך 21.02.19 הן הגיעו יחד לחופשה באילת. בין הנאשם לבין המתלוננות אין היכרות קודמת. במועד הרלוונטי עבד הנאשם ב-XXX (להלן: "ה-XXX").

בתאריך 21.02.19 סמוך לשעה 23:30 הגיעו המתלוננות ל-XXX, שם המתינו ל-XXX, עמו יש להן היכרות מוקדמת ושני חבריו: XXX-ו-XXX. (וכולם ביחד: "החברים"). בעת שהמתינו מחוץ ל-XXX, ניגש אליהן הנאשם, שעבד באותו ערב ב-XXX, שוחח איתן והציג להן את תפריט ה-XXX.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

בהמשך לאמור, סמוך לשעת חצות, לאחר שהחברים הגיעו, נכנסו המתלוננות יחד איתם ל-XXX, ישבו יחד ושתו משקאות משכרים.

במהלך הבילוי ב-XXX, החלו המתלוננות לחוש ברע והתנהגו בצורה מוזרה. המתלוננות התקשו לעמוד יציב, התנדנדו, התקשו לדבר ולהגיב לעניין, נתקלו באנשים אחרים, מעדו ועוד. בשלב מסוים המתלוננת 1 הניחה את ראשה על השולחן ולא הצליחה לדבר והמתלוננת 2 הקיאה, החליקה על רצפת השירותים, לא הצליחה לקום בכוחות עצמה, עד אשר עובדת במקום תמכה בה ועזרה לה לקום. בשעה 03:00 או בסמוך לכך, החליטו החברים לעזוב את ה-XXX. הנאשם הגיע למתלוננת 1, אשר התקשתה לעמוד וללכת, כך את ידה סביב כתפו וסחב אותה אל מחוץ ל-XXX, הושיב אותה על כיסא בחוץ ונתן לה בקבוק מים. XXX ניגש לשאול לשלומה של המתלוננת 1 והנאשם אמר לו שהכל בסדר וכי בינו לבין המתלוננת 1 יש היכרות מוקדמת.

בהמשך לאמור, הבחין XXX כי המתלוננת 2 מתנדנדת ומתקשה ללכת בכוחות עצמה וניגש לעזור לה. XXX תמך במתלוננת 2, סחב אותה אל מחוץ ל-XXX והושיב אותה סמוך למדרגות חירום ליד המתלוננת 1.

לאחר מכן, ניסו הנאשם ו-XXX לעצור מונית והושיבו את המתלוננות על ספסל סמוך לכביש. המתלוננת 2 הקיאה בסמוך לספסל, הרגישה מסוחררת ומטושטשת ואף התקשתה לשבת מבלי ליפול. לאחר זמן מה, העלו הנאשם ו-XXX את המתלוננות, שעדיין התקשו לעמוד, למונית ונסעו איתן למלון.

בסמוך לשעה 03:40 הגיעו XXX, הנאשם והמתלוננות למלון, כשהמתלוננות עדיין מתקשות לעמוד על רגליהן וללכת בכוחות עצמן. הנאשם ו-XXX תמכו במתלוננות והעלו אותן אל חדרן במלון. בהמשך לאמור, הגיעו הארבעה לחדר. בתוך החדר המתלוננת 2 הקיאה על עצמה ועל בגדיה. XXX ניסה להוציא אותה למרפסת והיא כשלה ונפלה, עד שלבסוף הגיעה למרפסת, שם שוב נפלה ושוב הקיאה. המתלוננת 2 אמרה ל-XXX כי היא רואה מטושטש.

הנאשם לקח את המתלוננת 1 למקלחת. כעבור זמן מה, הוציא הנאשם את המתלוננת 1 מהמקלחת כשהיא עירומה, מכוסה במגבת ושערה רטוב, והושיב אותה על המיטה בחדר. הנאשם לקח בגדים ממזוודה סמוכה והלביש את המתלוננת 1 בתחתונים, מכנסיים וחולצה. המתלוננת 1 נשכבה על המיטה והתכסתה בשמיכה. הכרתה של המתלוננת 1 היתה מעורפלת והיא לא הצליחה להזיז את גופה.

לאחר שהנאשם הלביש את המתלוננת 1, תמך XXX במתלוננת 2 ועזר לה להגיע למקלחת. בדרך למקלחת המתלוננת 2 נפלה ו-XXX הרים אותה והכניס אותה למקלחת. במקלחת הקיאה המתלוננת 2 מספר פעמים נוספות ולבסוף התיישבה במקלחת כשהיא עירומה וכשהמים זורמים עליה. במקלחת המתלוננת 2 חשה מעורפלת, ראשה כאב והיא נרדמה לסירוגין. במהלך שהותה במקלחת נכנסו הנאשם ו-XXX. למקלחת מספר פעמים לשאול לשלומה והיא השיבה שהיא בסדר וביקשה שיצאו. בסמוך לשעה 04:40 עזב XXX את החדר. בשלב זה המתלוננת 2 היתה עדיין במקלחת, המתלוננת 1 שכבה במיטה והנאשם נשכב לידה וחיבק אותה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

לאחר ש-XXX יצא מן החדר ובעוד המתלוננת 2 במקלחת, סובב הנאשם את ראשה של המתלוננת 1 לכיוונו ונישק אותה על פיה, המתלוננת 1 סובבה את ראשה בחזרה ואמרה לנאשם כי היא רק רוצה לישון. הנאשם שוב סובב את ראשה ונישק אותה על פיה והיא שוב אמרה לו כי היא רק רוצה לישון. בהמשך לאמור, בעוד המתלוננת 1 שוכבת על גבה, עלה עליה הנאשם, הפשיל את מכנסיו ותחתוניו והוריד את מכנסיה של המתלוננת 1 ובעל אותה בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, שלא בהסכמתה החופשית ותוך ניצול מצבה של חוסר הכרה בו היא שרויה, המונע ממנה לתת הסכמה חופשית, וכשהיא אינה מסוגלת להגיב ולהתנגד.

בהמשך לאמור, המתלוננת 2 יצאה מהמקלחת כשהיא מסוחררת והתקשתה לעמוד וללכת. הנאשם קם מהמיטה, הרים את המתלוננת 2 והשכיב אותה על המיטה. הנאשם נשכב על המתלוננת 2 ואמר לה כי "לא נעים לעשות את זה במיטה כי היה פה עם המתלוננת 1" או דברים בדומה לכך. מיד לאחר מכן סחב הנאשם את המתלוננת 2 לשירותים, סגר את מכסה האסלה, הושיב את המתלוננת 2 על האסלה. הנאשם הוריד את בגדיו, העמיד את המתלוננת, הוריד את בגדיה, סובב אותה, כופף אותה כך שברכיה על מכסה האסלה ושם את ידיה מעל למיכל ההדחה של האסלה, על מנת לייצב אותה.

בהמשך לאמור, הנאשם אחז במתלוננת 2 במותניה ובעל אותה בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, שלא בהסכמתה החופשית ותוך ניצול מצב של חוסר הכרה בו היא שרויה, המונע ממנה לתת הסכמה חופשית, תוך שהוא גורם לה כאב.

במהלך האמור לעיל, צעקה המתלוננת 2 לנאשם שיפסיק ויעזוב אותה ואמרה לו שהוא מכאיב לה. הנאשם המשיך במעשיו, עד אשר הבחין בדימום מאיבר מינה של המתלוננת 2, אז הוציא הנאשם את איבר מינו מאיבר מינה ושטף את איבר מינו. הנאשם שאל לפשר הדימום והמתלוננת 2 אמרה לו "זה מה שקורה כשעושים בכוח" או מילים בדומה לכך.

בהמשך לאמור, המתלוננת 2 התקשתה לתפקד בכוחות עצמה והנאשם הלביש אותה, התלבש בעצמו והרים אותה בחזרה למיטה ושם אותה במיטה ליד המתלוננת 1 הנאשם נשכב לצדה של המתלוננת 1 ונשאר לישון בחדר עד סמוך לשעה 07:00.

במעשיו המתוארים לעיל, בעל הנאשם את המתלוננות שלא בהסכמתן החופשית ותוך ניצול מצב של חוסר הכרה בו היו שרויות, אשר מנע מהן לתת הסכמה חופשית למעשיו. בהתאם לכך, הורשע הנאשם בשתי עבירות של אינוס לפי סעיף 345(א)(1)+(4) לחוק העונשין.

ראיות וטענות לעונש

תסקיר נפגעת העבירה בעניינה של המתלוננת 1

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

המתלוננת 1 בת XX, בתחילת חייה הבוגרים, האמינה כי היא בעלת כוחות ומסוגלות להתמודד עם משברים וקשיים וכי ביכולתה לנתח את חייה למסלול של צמיחה והתפתחות אישית ומקצועית, אמונה זו התערערה ונרמסה בעקבות הפגיעה בה על ידי הנאשם.

עורכת התסקיר התרשמה שניכר כי הפגיעה נטמעה בזיכרונה ובנפשה של המתלוננת 1 כאירוע טראומטי ומטלטל, שעורר תחושות קשות של חוסר אונים, אובדן שליטה, חוסר נראות והחפצה.

.....הושמט מטעמי צנעת הפרט ...

היא חווה גם כיום מצוקה קיומית המקשה עליה לחוש מוגנת ובטוחה ולקבל את עצמה על מנת לממש את שאיפותיה.

לדבריה, בשלב זה בחייה אינה מעוניינת להיעזר בגורם טיפולי להתמודדות עם השלכות הפגיעה. עורכת התסקיר התרשמה כי על מנת להשיב למתלוננת 1 חוויה של שליטה ומוגנות, ולו חלקית, על חייה, לצד מסר על הכרה חברתית ומשפטית, בפגיעת הנאשם במתלוננת 1 ובקבלת אחריותו על הפגיעה, יש לחייב את הנאשם, בין היתר, בתשלום פיצוי כספי משמעותי למתלוננת 1.

תסקיר נפגעת העבירה בעניינה של המתלוננת 2

המתלוננת 2, בת XX, תיארה את אקט הפגיעה בה ואת ניסיונותיה, על אף מצבה ההכרתי המעורפל, להתנגד למעשיו של הנאשם, ללא הצלחה ואת תחושת ההשפלה, הטמאות וההחפצה שהרגישה. לדבריה, הרגישה שהנאשם נוהג בה כחפץ הנועד למלא את צרכיו ודחפיו ומאוויו המיניים.

עורכת התסקיר התרשמה כי המתלוננת 2 סובלת מתסמינים המאפיינים את התסמונת הפוסט טראומטית.

.....הושמט מטעמי צנעת הפרט ...

... וקשריה החברתיים צומצמו.

עורכת התסקיר הציעה למתלוננת 2 לבחון קשר עם גורמי טיפול אך המתלוננת 2 הביעה חשש רב להתחיל בהליך המצריך כוחות ומשאבים רגשיים, אשר בשלב זה, חסרים לה.

עורכת התסקיר המליצה, על מנת להשיב למתלוננת 2 חוויה של שליטה ומוגנות על חייה, לצד מסר של הכרה חברתית ומשפטית בפגיעת הנאשם בה ובקבלת אחריות על הפגיעה, להטיל על הנאשם, בין היתר, פיצוי כספי משמעותי עבודה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

הנאשם, בן 22, סיפר לקצין המבחן כי קיים יחסי מין עם המתלוננות בהסכמה וביזמת המתלוננות. לדבריו, המתלוננת 1 נתנה לו תחושה שהיא מודעת לגמרי למה שקורה והוא פירש את האינטראקציה והמגע שהיה ביניהן ב-XXX קודם לכן כרצון הדדי לקיים מגע מיני ביניהם. לדבריו, לא היתה לו כוונה לקיים יחסי מין גם עם המתלוננת 2 אך היא יצאה מהמקלחת ללא בגדים ויזמה את קיום יחסי המין איתו. לדבריו, הוא מבין כי לא היה אמור להגיע לחדר שבו נמצאות המתלוננות ושהיה צריך לסרב להצעה זו ולהימנע ממגע במצב שאינו מאפשר לו פרטיות והיכרות מעמיקה יותר, אך הדגיש כי במהלך הסיטואציה באותו ערב היה ניתן לפרש את התנהגות המתלוננות כהסכמה מלאה של שתיהן.

עורך התסקיר התרשם כי גורמי הסיכוי בעניינו של הנאשם הם: העובדה כי מדובר בבחור צעיר, הישגי, בעל יכולת מילולית תקינה, בעל שאיפות נורמטיביות וקשרים חברתיים משמעותיים בחייו ותיאר התפתחות תקינה ותפקוד נורמטיבי במישורי חייו השונים. כמו כן, זוהי מעורבותו הפלילית הראשונה וההליך המשפטי הממושך מהווה פגיעה רבה בדימויו העצמי. גם המעצר הממושך ומעצרו הממושך בתנאי איזוק אלקטרוני [מעל שנתיים] מהווים אלמנט הרתעתי משמעותי.

בנוסף לאמור, הנאשם שיתף פעולה באופן חיובי עם שילובו בקבוצה פסיכו חינוכית והגיע למפגשים מידי שבוע מאילת לבאר שבע ועשה את מירב המאמצים כדי להיתרם מהקבוצה.

עורך התסקיר התרשם כי גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם הם: העובדה כי הנאשם בעל אישיות בלתי מגובשת, הוא בעל דעות שמרניות ונוקשות ביחס לתפקידי מינים ובסיטואציות שונות מול בנות המין השני הוא זקוק לריגושים ולחיזוק תפיסת העצמי הירוד. כמו כן, נשים לעיתים מהוות אצלו אובייקטים ומקור לכיבושים והוא נוטה לעיוותי חשיבה במצבים אלה ונוטה לפעול לצורך סיפוק צרכיו המידיים והעצמת דימויו הגברי ומתקשה לראות את האחר. כמו כן, יש לקחת בחשבון את חומרת האישומים המיוחסים לו ואת עמדתו העומדת בפער מול עמדת המתלוננות ושוללת קיום יחסי מין בכפייה.

קצין המבחן ציין כי הוא מתקשה לראות את הנאשם נתרם מהמשך טיפול בקבוצה הפסיכו חינוכית היות והוא מתקשה לזהות בעייתיות בהתנהגותו. להערכתו, ענישה מחמירה של מאסר בפועל ממושך תהיה בעלת השלכות הרסניות לטווח ארוך ותפגע בסיכוייו של הנאשם להשתקם בעתיד. לדבריו, יש מקום לענישה שתהיה צופה פני עתיד, מאסר מותנה מרתיע ופיצוי כספי למתלוננות.

מצאנו לנכון להעיר כבר עתה, כי ההלכה היא שהמלצות שרות המבחן כשמן כן הן – המלצות וברור שאין מחייבות את בית המשפט. בית המשפט הוא שיגזור את העונש תוך שקלול כל הנתונים הרלוונטיים ובהם גם המלצת שרות המבחן.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

במקרה זה, כאשר מדובר בנאשם שאנס שתי נשים צעירות בזו אחר זו, כאשר הנאשם לא לוקח אחריות, מפיל את האחריות על המתלוננות וההתרשמות של השרות עצמו היא שאינו יכול להיתרם מהליך טיפולי – נראה שהמלצות שרות המבחן מנותקות, תלושות ומתעלמות מחומרת העבירות ורמת הענישה הנוהגת.

ב"כ המאשימה טענה לעונש, כי ביצוע העבירות מלמד על תכנון מוקדם של הנאשם על ידי יצירת הזדמנות ותנאים נוחים לביצוע העבירות. הנאשם החל בשיחה עם המתלוננות מחוץ ל-XXX, ראה את מצבן, השקה את המתלוננת 1 במשקה אלקהולי נוסף ולבסוף הציג עצמו כמי שבא לסייע להן להגיע לחדרן במלון.

הנאשם סייע למתלוננת 1 לצאת מה-XXX ועל אף שאחר רצה לסייע, התעקש להישאר בתואנת שווא כי קיימת היכרות מוקדמת בינו ובין המתלוננת 1.

לדברי ב"כ המאשימה, התכנון ארך זמן רב והנאשם היה יכול לסגת מתכניתו הזדונית. כך כאשר המתינו למונית ומרבית המוניות סירבו להסיע את המתלוננות בשל מצבן, כך כאשר הגיעו למלון והיה צריך להוביל את המתלוננות לחדרן. גם בחדר הנאשם עשה כל שביכולתו להפטר מנוכחותו של XXX. במטרה לבצע את זממו.

לטענת ב"כ המאשימה, במהלך ולאחר כל אחד מהשלבים הנאשם היה יכול לחדול ממעשיו אך לא השכיל לעשות זאת וראה לנגד עיניו רק את סיפוק צרכיו המיניים. העבירות בוצעו במלואן על ידי הנאשם והוא אחראי באופן מלא לתוצאותיהן.

באשר לנזק שנגרם למתלוננות טענה ב"כ המאשימה כי בעניינה של המתלוננת 1 הוגש תסקיר נפגעת עבירה אשר ממנו עולה כי מאז הפגיעה היא מתמודדת עם חוסר אונים ואבדן שליטה על חייה. מעשיו של הנאשם ניפצו ורמסו את תקוותיה לגבי עתידה והיא חשה אשמה, חוסר מוגנות, חרדה ודריכות.

פגיעת הנאשם במתלוננת נצרבו בגופה, בנפשה ובתודעתה והשפיעו על קשריה עם משפחתה וחבריה. תמונת הנזק המלאה מפורטת בתסקיר בהרחבה ומפאת פרטיותה של המתלוננת 1 לא תפורט כאן.

גם באשר למתלוננת 2 הוגש תסקיר נפגעת עבירה ממנו עולה תמונת נזק קשה. מהתסקיר עולה כי הפגיעה חשפה את המתלוננת למצב של ביזוי, השפלה, חוסר אונים והיעדר שליטה על גופה. הפגיעה נטמעה בזיכרונה ובנפשה של המתלוננת כאירוע טראומטי והיא נאלצת לחוות פגיעה במישורים שונים של חייה ולחיות תסמינים פוסט טראומטיים. תמונת הנזק המלאה מפורטת בתסקיר בהרחבה ומפאת פרטיותה של המתלוננת 1 לא תפורט כאן.

ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם פעל לצורך סיפוק צרכיו תוך התעלמות מוחלטת מהפגיעה במתלוננות, מצרכיהן, מרגשותיהן ומהנזק שנגרם להן. הנאשם נהג בהן כבובות מין ולא כבנות אנוש ורק ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, תהווה הרתעה לנאשמים הפועלים כך.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה שלטענתה משקפת את מדניות הענישה הנהוגה במקרים מסוג זה וטענה כי יש לקבוע מתחם עונש של בין 14-18 שנות מאסר בפועל.

לטענת ב"כ המאשימה, בקביעת העונש יש לקחת בחשבון כי הנאשם עדיין מחזיק בדעה קורבנית וטוען כי יחסי המין עם המתלוננות היו בהסכמה. הנאשם הטיל את האחריות על המתלוננת 1 שלטענתו ביקשה ממנו להתלוות אליה, כאשר זו כלל לא היתה גרסתו במהלך ההליך המשפטי. כמו כן, טען כי נתנה לו תחושה שהיא מודעת לגמרי למה שקורה עמה ואינה שתויה כאשר אין לכך כל אחיזה במציאות. הנאשם אינו טוען לשלל בהבנת הסיטואציה, אלא טוען לסיטואציה שכלל לא היתה ונחתה בהכרעת הדין.

לדבריה, הנאשם לא הפנים את הכרעת הדין, לא שינה את קו החשיבה וממשיך להחזיק בעמדה קורבנית ושקרית ולפיכך, גם השתלבותו בקבוצה טיפולית לא תרמה מאומה.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי מעיון בגורמי הסיכון בעניינו של הנאשם עולה תמונה מדאיגה של סיכון ממשי לציבור בכלל ולנשים בפרט. לדבריה, לנוכח חומרת מעשיו ומסוכנותו הגבוהה של הנאשם יש להשית עליו עונש של מאסר בפועל משמעותי, על מנת להבהיר לו, לעברייני מין אחרים, לציבור בכלל ולנשים בפרט כי עבירות מסוג זה יובילו לענישה מחמירה.

לטענת ב"כ המאשימה יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של מתחם העונש הנטען כן יש להשית עליו מאסר מותנה ארוך ומרתיע ופיצוי משמעותי למתלוננות.

המתלוננת 1 ציינה כי הן עברו ייסורים במשך כמעט 4 שנים. הן הוחזרו לבית המשפט ונאלצו לראות את הנאשם בכל פעם והן עשו זאת על מנת שלא יוכל לפגוע בבנות נוספות בעתיד.

ב"כ הנאשם טען לעונש כי קביעת מתחם הענישה מתייחסת לעקרון ההלימה. אין לזקוף לחובתו של הנאשם את ניהול המשפט. הנאשם נלחם על חפותו וזה מותר לו. במתחם הענישה יש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה. לא מדובר באונס ברוטלי, תוקפני, אכזרי. אלא באירוע בעת אחת, ב-XXX, אנשים שתו, בילו ונפלו לכדי שגגה. ונראה שגם אחרים שנכחו באותה סיטואציה נפלו גם הם לאותה שגגה.

לדבריו, בזמן ביצוע העבירות הנאשם עוד לא היה בן 20. לו היה עובר לו בראש שהוא עלול להיקלע למעשה אינוס הוא לא היה שם. הוא לא הבין זאת כך וגם אחרים.

לדברי ב"כ הנאשם יש לקבוע כי המדובר באירוע אחד בעל עונש כולל. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שלטענתו משקפת את מדניות הענישה הנהוגה המשקפת את נסיבותיו של מקרה זה וטען כי מתחם העונש הראוי הוא בין 18 חודשים ל-4 שנות מאסר.

לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם שהה כמעט 3 שנים במעצר בפקוח אלקטרוני, נסיבות חייו נורמטיביות לגמרי, אין לו עבר פלילי והוא שירת בגולני עד שנפצע.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

במועד ביצוע המעשים הנאשם עונה להגדרה של "קטין-בגיר", הוא סבל מבעיות קשב וריכוז ואף טופל בהתאם לכך.

עוד טען ב"כ הנאשם כי ההליך המשפטי גרם לנאשם נזק בריאותי משמעותי. ב 14.08.2019 שלחה העובדת הסוציאלית של הכלא חוות דעת על מצבו של הנאשם לפיה הנאשם נזקק לטיפול והשגחה רפואית. הוא השיל 14 ק"ג ממשקלו וגם היום הוא סובל מתופעות של דיכאון.

באשר לתסקירי נפגעות העבירה, הוא מעיד על תפקוד גבוה. שתיהן לומדות, המתלוננת 2 לומדת שני תארים, שתיהן עובדות ואין נזק בתפקוד או באיכותו ולכן הפגיעה בערך המוגן היא פחותה ולא כפי שתיארה ב"כ המאשימה.

ב"כ הנאשם התייחס להמלצת שירות המבחן וטען כי יש קושי להמליץ בעניינו של הנאשם שאינו נוטל אחריות למעשים וזו זכותו, אך לאחר שקילת כל השיקולים שירות המבחן מתייחס להשלכות של מאסר בפועל מתמשך בעניינו של הנאשם וממליץ על ענישה צופה פני עתיד.

עוד טען ב"כ הנאשם כי יש לקחת בחשבון את האינטרס הציבורי, שכן הנאשם הוא בחור צעיר ואנחנו רוצים כציבור לעזור לו ולא "לקבור" אותו.

ב"כ הנאשם – עו"ד רוט חזן טענה כי מתחם העונש שביקשה ב"כ המאשימה לקבוע 14-18 שנים הוא רחוק ממתחמי הענישה הקיימים בפסיקה. לטענתה, המדובר במקרה גבולי שלגישת ההגנה הוא בבחינת טעות במצב הדברים, אפילו אצל המתלוננות.

באשר לתסקיריהן של המתלוננות, הגישה ב"כ הנאשם השלמת טיעונים לעונש. לדבריה, העובדות האובייקטיביות העולות מהתסקירים הן כי המתלוננת 2 השתחררה לפני מספר חודשים משירות קבע שנמשך 5 שנים. היינו שהמשיכה את השירות שנים רבות לאחר האירוע שהתרחש בפברואר 2019. בנוסף, המתלוננת 2 סטודנטית לשני תארים ראשונים והיא עובדת למחייתה והיא אינה מעוניינת בקשר עם גורמי הטיפול שהוצעו לה ובולט שלא קיבלה טיפול פסיכולוגי או אחר במהלך השנים. לדבריה, מעבר להערות של עורכת התסקיר ודברי המתלוננות אין ראיה קונקרטית נוספת בעניין. לדבריה, התסקיר מתייחס לנזקים אינהרנטיים לעבירה שמוצגים תמיד על ידי עורכת התסקיר.

באשר למתלוננת 1 נאמר כי היא בזוגיות מזה שנה וחצי, סטודנטית שנה שניה ועובדת למחייתה. התנהלותה התפקודית תקינה ואף למעלה מכך.

הנאשם סיפר כי במשך שלוש וחצי שנים הוא חווה סבל בלתי פוסק. הלילות התערבבו עם הימים, הוא ישן כל היום, ער בלילות ורק בוכה. לדבריו, הוא מקיא את האוכל שהוא אוכל וכבר אין לו רצון לחיות. הנאשם ביקש שבית המשפט יתחשב בסבל שעבר בגזירת העונש.

ש. (ע.ה. 1 לעונש) הבהיר כי הוא מעיד על אופיו של הנאשם ולא על המקרה. לדבריו, הוא היה המנהל המקצועי של קבוצת הכדורגל בה שיחק הנאשם והוא מכיר את הנאשם כשחקן כדורגל מוכשר, לעד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

היתה אחריות עליו וקשר קרוב עימו במשך שנה. לדבריו, הנאשם היה מאוד אמביציוזי, ממושמע, ממוקד מטרה, הכדורגל היה כל עולמו והוא עשה הכל כדי להצליח והעד העריך זאת מאוד.

אמו של הנאשם (ע.ה 2 לעונש) סיפרה כי הנאשם תמיד היה ילד טוב. במהלך ארבע השנים בהן התנהל ההליך המשפטי הם כמשפחה עברו תקופה קשה מאוד שנמשכת עד היום. הנאשם לאט לאט הלך לאיבוד, לא אוכל, כל היום ישן, הוא איבד את הרצון לחיות, יש לו התפרצויות זעם והוא לא יוצא מהבית. לדבריה, היא מכרה את ביתם והגיעה למצב כלכלי קשה על מנת לממן את הגנתו של הנאשם מכיוון שהיא מאמינה בחפותו. הנאשם גדל על ערכים, הוא מכבד נשים ואת הזולת. עוד סיפרה כי בעקבות מצבה הנפשי הקשה אף פיטרו אותה מהעבודה והיא נאלצה לספוג עלבונות במקום מגוריהם.

דיון והכרעה

1. כמפורט בסעיף 40ב לחוק העונשין: "העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו", כאשר חומרת מעשה העבירה הינה בנסיבותיו.

2. בטרם נפנה לקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקבוע תחילה כיצד למיין ולקבץ את העבירות בענייננו ל"אירוע" או "אירועים", לעניין סעיף 40ג בחוק העונשין וכפועל יוצא מכך האם יש לקבוע מתחם עונש אחד או יותר.

סעיף 40ג(ב) בחוק העונשין קובע כלהלן: "הרשיע בית-המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית-המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם". בהתאם לסעיף 40ג בחוק העונשין, יש לקבוע האם מדובר בענייננו בריבוי אירועים או שמא יש לראות את הפגיעות המיניות כאירוע אחד.

בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל [לא פורסם, ניתן ביום 29.10.2014] צוינו המבחנים שהתפתחו בפסיקה לצורך הכרעה בשאלה זו:

"האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ושבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר – אם לא בעיקר – שאלת ריבוי הנפגעים. בהקשר זה נקבע והודגש בשורת פסקי דין כי כאשר מדובר במספר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

נפגעים ממעשה אלימות או מעבירות מין יש לכל אחד מהנפגעים אינטרס עצמאי לשמירה על שלום גופו, אשר מטה את הכף לטובת "פיצול" המעשים והעונשים".

במקרה זה, הגם שמדובר במעשים שבוצעו בשתי מתלוננות, מעשיו של הנאשם בוצעו בסמיכות זמנים והם חלק מתכנית עבריינית אחת ויש ביניהם קשר הדוק באופן שלא ניתן להפריד ביניהם ולכן יש לקבוע בגינם מתחם ענישה אחד ועונש כולל.

3. המתלוננות יצאו לבלות ב-XXX עם חברים במסגרת חופשה בה שהו ונאנסו על ידי הנאשם האחת לאחר השנייה, כאשר הוא ניצל את מצבן הפיזי וההכרתי המעורפל אשר מנע מהן לתת הסכמה חופשית למעשיו. המדובר בפגיעה חמורה בזכותן של המתלוננות לכבוד, לפרטיות, לביטחון ולאוטונומיה על גופן.

4. הנאשם גמר אומר להגיע עם המתלוננות לחדר המלון ודאג "לסלק" כל מכשול בדרך להשגת מטרתו. תחילה כאשר יצאו הארבעה מה-XXX סירבו נהגי המוניות להסיע את המתלוננות לאור מצבן, אך הנאשם לא אמר נואש, הוא חיכה עד אשר מצא נהג מונית שהסכים להסיעם לבית המלון בו שהו המתלוננות. מכשול נוסף עמד בדרכו כאשר הגיעו לחדר המלון ולא היה בידיהם מפתח לחדר. גם אותו צלחו הנאשם ו-XXX והשיגו מפתח לחדרן של המתלוננות. מכשול אחד נותר בפני הנאשם על מנת לממש את תכניתו – לסלק את XXX מחדר המלון. הנאשם אמר ל-XXX כי יש לו היכרות מוקדמת עם המתלוננת 1 ושהיתה במצב דומה בעבר והוא סייע לה, אך XXX התעקש להישאר בחדרן של המתלוננות. הנאשם לא עזב את החדר עד אשר XXX התייאש והלך. לאחר מכן בעל הנאשם את המתלוננות, במצבן המעורפל ומבלי שיש ביכולתן לגבש הסכמה למעשיו. המתלוננת 2 הקיאה במהלך הערב מספר פעמים גם בחדר במלון ובכל זאת הנאשם לא גילה כל אמפתיה למצבה וניצל גם אותה לטובת סיפוק יצריו.

המתלוננת 2 אף צעקה, אמרה לנאשם שהוא מכאיב לה וביקשה מהנאשם שיחדול ממעשיו, אך הנאשם לא שעה לתחינותיה והמשיך במעשיו עד אשר הבחין בדימום מאיבר מינה של המתלוננת 2, או אז חדל ממעשיו.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא אבסולוטי. הנאשם ניסה לטעון מספר פעמים כי התנהגותן "הפתיינית" של המתלוננות היא שהביאה אותו לחשוב כי הן מעוניינות בקיום יחסי מין איתו, כאשר כפי שנקבע בהכרעת הדין, אין לכך כל בסיס ומוטב היה להימנע מטענה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

זו. בעניין הטענות לקשר בין התנהגות מתירנית נטענת להסכמה לבעילה, כבר קבע כב' בית המשפט העליון:

ראה [בע"פ 238/08 פלוני נ' מדינת ישראל](#):

"נשוב ונחזור על מושכלות יסוד: אין קשר בין הסכמתה של האישה לבעילה לבין "מתירנות" והתנהגותה: "יכול בהחלט שיקרה, כי התנהגותה של מתלוננת כלשהי במקרה של עבירת מין פלונית תיראה בלתי-נבונה, בלתי-סבירה ואפילו אווילית, וכי תעלה המסקנה, שניתן היה למנוע מראש את התפתחותן של הנסיבות שנוצרו עובר לביצועו של המעשה; כבר היו דברים מעולם, ולא על פי אמת מידה זו נבחן, אם נתקיימו יסודותיה של העבירה... ואכן ראוי לומר את המובן והידוע, או צריך להיות ידוע, כי גם התנהגות "מרדנית", חופשית או מתירנית של אישה... אינה היתר לפגוע בה מינית. האוטונומיה לקיום יחסים היא שלה, ושלה בלבד; אין מתירנות בחינת רישיון לכל מאן דבעי והפקרת הגוף לניצול".

ראו גם [ע"פ 54/11 מאור אפנג'ר נ' מדינת ישראל](#):

"המתירנות המינית שהפגינה המתלוננת כלפי הנאשם, לאחר שהתחזתה בפניו כבת 20, אינה הופכת אותה לטרף קל להשגה ואינה מלמדת בהכרח (דבר שהתברר כנכון) על רצונה במגע מיני מלא/חלקי מזדמן (להבדיל מחיזורים). גם אם נקבל את טענות ב"כ הנאשם, כי המתלוננת נהגה, כדבר שבשגרה, להתחזות כבגירה, להתגפף ולהתנשק באופן מזדמן עם גברים זרים במהלך בילוייה בXXX – מה שעולה מהראיות שלפנינו למרות דבריה שלה – אין בכך מאומה. ברור לב"כ הנאשם, ואני תקווה שכיום גם לנאשם, שאין בהתנהגות המתירנית כשלעצמה הסכמה מובנית ליחסי מין ובוודאי אין בה הכשר לביצוע מעשים כלשהם בניגוד לרצונה של המתלוננת".

5. הנאשם ביצע את העבירות על מנת לספק את צרכיו המיניים ומבלי שראה לנגד עיניו את השפעת מעשיו על המתלוננות. ראייה לכך היא העובדה שמיד לאחר ביצוע העבירות התרברב הנאשם בפני מאבטח בית המלון כי קיים יחסי מין עם שתי המתלוננות ואף הראה לו תמונה שלו עם המתלוננות. הנאשם שלח תמונה זו אף לחברו א.פ., אמר לו שהכיר שתי בנות באילת ואף הציע לו שילכו אליהן יחד.

הנאשם היה מודע לנסיבות ביצוע העבירות, למצבן ההכרתי המעורפל של המתלוננות ואף לפסול שבמעשיו כפי שסקרנו בהרחבה בהכרעת הדין ולפיכך מידת שליטתו על הנעשה היא מוחלטת.

6. אין לקבל את טענות ב"כ הנאשם כי העובדה שהמתלוננות לומדות לתואר אקדמאי ושאתן מהן אף מקיימת זוגיות יש בה כדי להצביע על כך שלמעשה לא הוכח שנגרם למתלוננות נזק ממשי כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

הנזק שנגרם למתלוננות כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא משמעותי, מורכב ובעל השלכות נפשיות ארוכות טווח. כמו כן, יש לו השלכות כבדות בפן המשפחתי והחברתי והוא מתואר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

בהרחבה בתסקירי נפגעות העבירה שהוגשו לנו וגם אנו התרשמנו שמדובר בנזקים משמעותיים מאוד.

7. אין זו דרכו של המחוקק בישראל, בדרך כלל, לקבוע עונשי מינימום, אך בשל החומרה המיוחדת של העבירות בהן עסקינן, קבע המחוקק בסעיף 355 ביחס למי שהורשע בעבירות אלה "לא יפחת עונשו מרבע העונש המירבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונשו".

העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירת האינוס על פי החוק הוא 16 שנות מאסר, דהיינו עונש המינימום לכל אחת מהעבירות הוא 4 שנות מאסר.

8. כאשר עסקינן בעבירות מין מדיניות הענישה היא מחמירה, אך קיים ספקטרום עונשי רחב יחסית, כאשר העונשים השונים המצויים על הרצף נקבעים בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה. מדיניות הענישה, מהווה רק את אחד השיקולים בקביעת מתחם העונש הראוי לצד ההתחשבות בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם ונסיבות ביצוע העבירה והכל לאורו של העיקרון המנחה בענישה. "מלאכת הענישה לעולם אינה מתמטית, ועליה להיגזר מנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה לגופו". [ראו: [ע"פ 4232/20](#) פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12/11/20)] (פסקה 9).

מצאנו לנכון להפנות לפסיקה הבאה:

א. [ע"פ 5297/15](#) גודאדא גדי קסה נ' מדינת ישראל – המתלוננות פגשו את המערער בXXX ריקודים והם שתו יחד משקאות אלכוהוליים. בין המערער ובין אחת המתלוננות היתה קיימת היכרות מוקדמת. בסיום הבילוי נסעו המתלוננות והמערער לדירתה של אחת המתלוננות. המתלוננות נרדמו והמערער בעל אותן אחת אחרי השניה ללא הסכמתן החופשית ותוך ניצול מצבן הגופני שגרם להן לשינה עמוקה ולחוסר יכולת ליתן הסכמה חופשית או להתנגד למעשיו. המערער הורשע בביצוע שתי עבירות אינוס, לפי סעיפים 345(א)(1) ו-345(א)(4) [לחוק העונשין](#) ובית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 8 ל-14 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם 12 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על-תנאי ותשלום פיצויים לשתי המתלוננות. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי:

"העונש שהושת על המערער אינו קל, אולם אינו כזה המצדיק את התערבותנו. חומרתה של עבירת האינוס רבה היא, והעונש בגין הרשעה על-פיה גם כן. כך המחוקק מורנו, כך היא מדיניות הענישה הנוהגת בערכאות הדיוניות ובבית משפט זה. כל מקרה ונסיבותיו; והדין בהתאם. מעשיו של המערער חמורים המה. שני מעשי אינוס ביצע בשני קורבנות שונים באותו לילה, שבתחילתו היה כידידן ובסופו – כאנס. המתלוננות הכניסו את המערער לביתן וסמכו עליו, אולם זה ניצל את מצב השינה בו היו שריות כדי לבעול אותן. הנזקים שנגרמו למתלוננות פורטו בתסקירי נפגעות עבירת מין שהוגשו. מטעמי פרטיות אציין באופן כוללני, כי גם כיום הן חוות תופעות פוסט טראומטיות, מתקשות לקיים קשרים זוגיים, וכי עולמן זועזע בשל מעשי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

המערער. בתסקירים תוארו גם תעצומות הנפש שלהן ורצונן להמשיך הלאה בחייהן. נסיבות ביצוע העבירה לקולא נזקפו לזכותו של המערער בקביעת מתחם הענישה, לרבות היעדר השימוש בכוח ובאלימות מעבר לאלימות הטבועה בעבירת האינוס (ע"פ 6662/13 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (2.3.2015)). כן יש להביא בגזירת הדין את האינוס הציבורי בהגנה מפני עברייני מין ושיקולי הרתעת הרבים, כפי שאכן שקלה הערכאה הדיונית. ניכר אפוא כי בית המשפט המחוזי איזן כהלכה את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, גזר הדין הולם ומידתי, ואינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות הדומות לענייננו..."

ב. ע"פ 2848/14 ברוך סיגר נ' מדינת ישראל - המתלוננת בלעה מספר רב של כדורים שונים שהיו ברשותה על פי מרשם, וסמוך לאחר מכן רכשה בקבוק וודקה ושתתה מחצית מתכולתו. כעבור מספר שעות פגש המערער במתלוננת אשר באותה העת היתה שיכורה, בהכרה חלקית ולא מסוגלת לעמוד על רגליה. המערער תמך בה, הושיב אותה על כסא בבית הקפה הסמוך והביא לה כוס מים. תוך כך, הבחין בתרופות וכדורים המצויים בתיקה. המערער הוביל את המתלוננת אל דירתו על מנת לקיים עמה יחסי מין, תוך שתמך בגופה על מנת שלא תמעד. כאשר הגיעו השניים לדירתו, הוביל המערער את המתלוננת לחדר המיטות וקיים עמה יחסי מין מלאים בהיותה שיכורה. במהלך האירוע התעוררה המתלוננת וביקשה להדוף את המערער מעליה, אך ללא הועיל. לאחר המעשה עזבה המתלוננת את הדירה.

בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 6 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע:

"לא נמצאה הצדקה לקבלת הערעור גם בסוגיית העונש. גורם מרכזי בגזירת דינו של המערער הוא האינוס הציבורי שבהרתעת עברייני מין פוטנציאליים מממוש מזימותיהם. מכאן, הצורך להעביר להם מסר ברור, שיתבטא בהטלת עונשים כבדים על המורשעים בעבירות אלה ובבידודם לתקופה ארוכה מהחברה. היה ואדם מעוניין בקיום יחסי מין עם אישה, שעולה בו חשד לגביה כי הכרתה מטושטשת או כי אין היא יכולה להיענות מרצון לתביעתו, אך הוא בוחר להתעלם מחשד זה ולא לברר עד תום – יידע הוא, כי מגע מיני בינו לבינה הינו עבירה פלילית מן החמורות שבספר החוקים וכי אם יבחר לממש את רצונו, הוא יועמד לדין וישלם את מלוא המחיר על הפגיעה בגופה ונפשה של אישה זו..."

ודוק, במקרה זה המדובר במתלוננת אחת ועבירת אינוס אחת ולכן הוא פחות חמור מהמקרה שבפנינו.

ג. ע"פ 5678/14 מדינת ישראל נ' פלוני - המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות מין חמורות של אינוס ומעשים מגונים בנסיבות אינוס שנעשו בקטינה, שלא בהסכמתה, תוך ניצול מצב המונע ממנה לתת הסכמה חופשית ותוך גרימת חבלה גופנית או נפשי. במועד זה היה המערער כבן 17 ו- 4 חודשים (היום כבן 19 וחצי), והמתלוננת כבת 14.

המתלוננת וקטינות נוספות שתו משקה אלכוהולי עד למצב בו המתלוננת התקשתה ללכת ונדרשה לעזרת הקטינות ולפיקוחן. בשלב מסוים נשארה המתלוננת עם קטינה נוספת שהשגיחה עליה. מאוחר יותר, לבקשת המערער הגיעה הקטינה יחד עם המתלוננת לבניין

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

בו שהה המשיב והמערער נשאר עם המתלוננת, כאשר המתלוננת עדיין הייתה שתויה והתקשתה לעמוד על רגליה.

המערער נגע בגופה של המתלוננת, החדיר בכוח את אצבעותיו לאיבר מינה וגרם למתלוננת לדימום מאיבר מינה. לאחר מכן, המערער חיכך את איבר מינו בפתח איבר מינה של המתלוננת ונגע בגופה. לבסוף, הרפה המערער מהמתלוננת, ולנגד עיניה שפשף בידו את איבר מינו עד שהגיעו לסיפוקו. מעשיו של המערער נעשו תוך ניצול שכרותה של המתלוננת ועל אף התנגדותה, תחינותיה ובכיה שיחדל ממעשיו. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 3 שנות מאסר לריצוי בפועל, בין היתר, בשל קטינותו של המערער. בית המשפט העליון החמיר את עונשו וגזר עליו 4 שנות מאסר לריצוי בפועל ואף ציין כי:

"מלכתחילה ניתן היה לגזור על המשיב אף עונש חמור יותר. אולם, בהתחשב בכך שאין ערכאת הערעור נוטה למצות את הדין, אני מסכימה עם חברי כי נכון להחמיר בעונשו של המשיב באופן מתון".

כאן המדובר בקטין שהודה בביצוע העבירות במסגרת הסדר טיעון וביצע את המעשים כלפי מתלוננת אחת ונגזרו עליו 4 שנות מאסר כאשר לפי קביעת בית המשפט העליון אין המדובר בעונש המבטא את חומרת מעשיו.

ד. ע"פ 3579/17 פלוני נ' מדינת ישראל – המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירת אינוס, ונדון ל-8 וחצי שנות מאסר. בין המערער למתלוננת היתה היכרות מוקדמת על רקע ביקוריו בבר בו עבדה. בליל האירוע בילו המערער והמתלוננת עם חבר של המערער בבר ושתו משקאות אלכוהוליים. המתלוננת והנאשם הלכו לדירתה ושתו שם משקאות אלכוהוליים נוספים. בשלב מסוים ביקשה המתלוננת מהנאשם שילך לביתו אך הנאשם סירב ונשאר בדירה. המתלוננת הציעה לנאשם שישן בסלון ונרדמה על הרצפה בסלון. המערער נשא את המתלוננת לחדר השינה, דרש ממנה לנשק אותו, המתלוננת נאבקה בו, צעקה לעזרה והמערער חסם את פיה עד שהתקשתה לנשום. הנאשם החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת ובכל פעם שניסתה להתנגד, לחץ על צווארה וחנק אותה. בהמלצת בית המשפט העליון, חזר בו המערער מערעורו והעונש נותר על כנו.

9. לאור המקובץ; נוכח חומרתם של מעשי העבירה שבהם הורשע הנאשם והנסיבות הכרוכות בביצועם; מחמת חשיבותם של הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם; ובהתאמות הנדרשות מהבדלי החומרה בין המעשים שנדונו בפסיקה הנזכרת לבין ענייננו – מתחם העונש ההולם הוא בין 8-12 שנות מאסר בפועל.

10. **"בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית-המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א" [חוק העונשין, סעיף 40ג(40)], קרי: בפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, בנזקים שנגרמו לו עקב העבירה וההרשעה,**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

בנטילת האחריות על ידיו וניסיונו לחזור למוטב, בניסיונותיו לתקן את תוצאות העבירה, בשיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק, בהתנהגותו החיובית ותרומתו לחברה, בנסיבות חיים קשות רלבנטיות, בהתנהגותן של רשויות אכיפת החוק, בחלוף הזמן ובעברו הפלילי של הנאשם. כמו כן, בתוך מתחם העונש ההולם רשאי בית-המשפט להתחשב בשיקולי הרתעה אישיים וציבוריים [שם, סעיפים 140-140].

הנאשם לא נטל אחריות למעשיו. כפירה לא תיזקף לחובתו של הנאשם, זוהי גם לשון החוק כאמור בסעיף 40א(6). ודוק, לשאלה האם הנאשם לוקח אחריות על מעשיו יש גם יש משמעות בענישה. אי קבלת אחריות עלולה להעיד על מסוכנות, מועדות אפשרית ובכך גם משפיעה על שיקולי הרתעה אשר מקבלים ביטוי בענישה. בעניינו של הנאשם שיקולים אלה באו לידי ביטוי בגורמי הסיכון שנמנו בתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו.

זכותו של נאשם לנהל משפט לא מוטלת בספק אך כאשר גרסתו נדחת, בשתי ידיים ותוך ציון ההתרשמות הקשה מהנאשם והתנהלותו, הגנה שכולה אי לקיחת אחריות, הטלת אחריות על המתלוננות והכפשתן – הדבר בוודאי שלא יכול להביא להקלה בעונשו של הנאשם. בעניין זה כבר קבע כב' בית המשפט העליון (לפני התיקון לחוק בדבר הבניית הענישה, אך העקרונות שנקבעו שם תקפים גם היום), [ברע"פ 3849/05 דוד תורג'מן נגד מדינת ישראל](#) (23.6.05) :

"לנאשם זכות יסוד ובלתי מעורערת לנהל את הגנתו כפי הבנתו. זכות זו הנה חלק בלתי נפרד מאגד הזכויות העומדות לנאשם בפלילים, שבהצטרפן יוצרות הן את רשת ההגנה הדינית שפורשים כללי הפרוצדורה הפלילית על נאשמים באשר הם. ברי, כי מימושה של זכות זו אינו עומד - ואינו יכול לעמוד - לנאשמים לרועץ. ברם, עת עושה בית-משפט במלאכת קביעת העונש, רשאי גם רשאי הוא להביא בחשבון, במניין שיקוליו, שיקולים דוגמת חיסכון בזמן שיפוטי, נטילת אחריות על המעשה והבעת חרטה. אין משמעות הדבר "החמרה" עם אלו הבוחרים לנהל את הגנתם עד תום, כי אם הקלה לגיטימית עם אלו הבוחרים להודות. ואוסף עוד זאת – בעניינו שלנו, נסיבות נוספות נזקפות לחובת הנאשם, כגון התרשמותו הקשה של בית-משפט השלום מהמבקש, והאופן בו בחר לנהל עצמו במהלך משפטו, וכן תסקיר המבחן שהוגש בעניינו, ממנו עולה כי הוא עודו מסרב ליטול אחריות על מעשיו, ומכחיש את ביצוע העבירות בהן הורשע."

11. [סעיף 140 לחוק העונשין](#) קובע:

"מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם".

לאחרונה, שומעים אנו חדשות לבקרים אירועים מצערים בהם נוטים נאשמים לייחס למתלוננות הסכמה לקיום יחסי מין כאשר הן אינן במצב בו הן יכולות לגבש הסכמה שכזאת. ישנה חשיבות רבה להעביר מסר חד משמעי ושאינו משתמע לשתי פנים כי קיום יחסי מין כאשר אישה נמצאת תחת השפעה של משקאות משכרים או כל גורם אחר אשר מונע ממנה לתת הסכמה חופשית לקיום יחסי המין יש בו כדי לפגוע באופן אנוש בזכויותיה הבסיסיות של אותה אישה והוא מהווה עבירה פלילית חמורה שבצידה עונש משמעותי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

12. בגזירת עונשו של הנאשם יש להתחשב בכך שהנאשם היה עצור כחודשיים וחצי לאחר הגשת כתב האישום ולאחר מכן היה עצור בתנאי איזוק אלקטרוני במשך כשנתיים וחצי. בנוסף לאמור, יש להתחשב בגזירת עונשו של הנאשם בעובדה כי הוא ביצע את העבירות בגיל צעיר, הוא נעדר עבר פלילי והנזק שנגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מהליך משפטי זה הוא משמעותי, כפי שהעידו הנאשם ואימו וכפי שעולה מהדו"ח הסוציאלי שהגיש ב"כ הנאשם בעניינו. כמו כן, כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן, הנאשם שיתף פעולה באופן חיובי עם שילובו בקבוצה פסיכוכינית ועשה מאמץ להיתרם מהקבוצה, הגם שכאמור הוא אינו לוקח אחריות על המעשים ועדיין נוקט בגישה קורבנית ואף מאשימה כלפי המתלוננות.

13. באשר לפיצוי שיש להשית על הנאשם לטובת המתלוננות, בהתאם להלכה הנוהגת ובשים לב להוראת [סעיף 77\(ב\) לחוק העונשין](#), תכלית הפיצוי במסגרת ההליך הפלילי היא מתן הכרה לסבל שנגרם לנפגע העבירה, באופן העשוי אף לתרום לשיקומו. כבוד השופט ג' קרא [בע"פ 764/21 מדינת ישראל נגד אמיר אבו לבן](#) (פורסם בנבו, 21/04/21) ציין כי:

"[סעיף 77\(ב\) לחוק העונשין](#) מורה לבית המשפט לקבוע את הפיצוי במסגרת ההליך הפלילי, לפי מידת הנזק או הסבל שנגרמו ביום ביצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים. תכליות פסיקתם של פיצויים לפי הסעיף, כוללות את הצורך ליתן סעד מיידי לנפגע; להכיר בסבלו; ולקדם אפשרות להיטהרות העבריין עצמו, באופן העשוי לתרום לשיקומו (ראו למשל: [רע"פ 9727/05](#) גליקסמן נ' מדינת ישראל...)".

לאור האמור, ובשים לב לתמונת הנזק שנפרשה לפנינו בתסקירי נפגעות העבירה והמלצת עורכות התסקירים, ועל אף מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם, יש לקבוע פיצוי ממשי למתלוננות.

סוף דבר:

לאור המקובץ, אנו משיתים על הנאשם עונשים כלהלן:

- א. 10 שנות מאסר בפועל, בניכויי ימי מעצרו בתיק זה.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו, עבירת מין שהיא פשע.
- ג. על הנאשם לפצות את המתלוננות בסכום של 80,000 ₪ כל אחת.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד אלול תשפ"ב, 20 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 ספטמבר 2022

תפ"ח 19-03-23898 מדינת ישראל נ' פלוני

נתן זלוצ'ובר, דינה כהן, טל לחיאני שהם

טל לחיאני שהם, שופטת

דינה כהן, שופטת

נתן זלוצ'ובר, אב"ד
סגן הנשיאה